

інтерпретувати й формувати світ [...] згідно зо своїм Я”³¹, де неприпустиме стороннє насильницьке втручання. Однак поет не відмовляється й від героїчного епосу, вже розробленого в його ліриці, зокрема у “Триптиху”, в якому окреслені історіософські вектори в добу Данила Галицького, Петра Дорошенка та сучасності, осмислюється трагічна минувшина України та її героїзм, що, за спостереженням В.Державина, у “поезії Ольжича вільно обраний і вільний від усякого розрахунку”.

³¹ Ольжич О. Цитаделя Духа. – С. 228.

Наші презентації

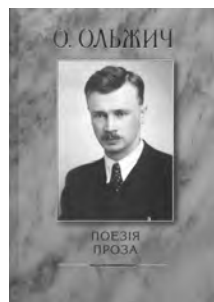

Ольжич Олег. Вибрані твори / Упоряд. О.Зінкевич, передм. Є.Сверстюка. – К.: Смолоскип. – 2007. – 664 с.

На сьогодні це найповніше зібрання художніх та публіцистичних творів Олега Ольжича (О.Кандиби, 1907–1944). Поет, публіцист, професор, учений-археолог, ідеолог українського націоналізму, політичний і революційний діяч, він був закатований у німецькому концтаборі Саксенгаузен. З початку війни й до кінця свого життя він повністю віддався суворій організаційній та публіцистичній діяльності на теренах України. На відміну від свого батька, О.Олеся, він у своїх творах майже не торкається тем особистих переживань, кохання, щастя. У них звучать голоси різних епох, хоч найбільше його хвилювали проблеми нашої історії, в якій завжди не бракувало вояків і завжди було мало будівничих. Він ніколи не терпів пустослів'я. До книжки ввійшли вірші, надруковані в поетичних збірках “Рінь”, “Вежі”, “Підзамча”, деякі оповідання, публіцистика, листування. Окремим розділом уперше в Україні видруковано спогади, літературно-критичні нариси його сучасників і твори, присвячені його пам'яті.

О.Ольжич. Поезія. Проза / Передм. М.Жулинського. Упоряд. Н.Лисенко. – К.: Вид-во імені Олени Теліги. – 2007. – 544 с.

Уперше творчість Олега Ольжича подано з такою повнотою (залучено архівні матеріали, передусім із відділу рукописів Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України) – поетичні, прозові твори, публіцистика, неопубліковані й чернеткові записи, незавершені начерки. До видання ввійшли прижиттєві збірки О.Ольжича “Рінь”, “Вежі”, “Підзамча”, поезії з тодішньої періодики, а також спогади й автобіографії. Книжка до сторіччя митця, який писав про себе: “Я камінь з Божої праці”, – вийшла за сприяння Дослідної Фундації ім. О.Ольжича, США; Фундації ім. О.Ольжича, Канада; Ярославів Зорич та Дмитра Яремчука, Канада.

Олег Ольжич. Дух руїни –К.: Смолоскип, 2007. – 52 с.

Ця невелика, але глибока праця була вперше опублікована 1940 р. у Празі окремою брошурою. Як зазначає автор передмови до нинішнього видання О.Зінкевич, “в історії української політичної думки дослідження Олега Ольжича “Дух руїни” є першим ґрунтовним осмисленням причин наших невдач, нашої тисячолітньої бездержавності”. Книжка, мета якої – нагадати про трагічну й руйнівну роль міжусобиць в українській історії, доповнена післямовою І.Дзюби “Українські усобиці як феномен світової історії”.